

Звіт про проведення тижня української писемності та мови

Учитель Стаценко О.М.

9 листопада 1997 р. Указом Президента України це свято було встановлено в нашій країні. Воно спрямоване на підтримку рідної мови, привернення уваги світового українства до проблем української мови, її вивчення та розвитку, пропаганди і популяризації, та водночас демонстрацію її краси й багатства, літературної довершеності. Це свято гуртує всіх нас на шляху відродження духовності, зміцнення державності, формування громадянського світогляду. Адже кожен народ відбувся лише тоді, коли усвідомив себе в рідному слові.

Метою всіх проведених заходів було:

- донести до учнів красу і багатство української мови;
- формувати відчуття краси рідної мови;
- розвивати мовленнєві здібності учнів;
- збагачувати словниковий запас;
- виховувати любов до рідної мови та розуміння її краси і необхідності для нашого життя.

Початок тижня ознаменували інформаційні п'ятихвилинки, проведені вчителями української мови у всіх класах.

Наша мова мелодійна, ніжна, багата. Її чарівність учні 5-9 класів продемонстрували у висловлюваннях про мову, якими прикрасили двері своїх класних кімнат. Своєзнання з історії, культури нашої мови учні 5-9 класів демонстрували під час конкурсу стіннівок. Ба клас познайомив читачів із назвами предметів українського національного побуту "Вивчаємо мову предків". 6б – із назвами українських національних свят, учні 8а класу продемонстрували побутові речі українців. Пізнавальною стала стіннівка 9а класу, про письменників та поетів нашого міста.

У понеділок вчителька української мови та літератури Стаценко Олена Миколаївна проводила бесіди: «Чому День української писемності та мови відзначається в День вшанування пам'яті преподобного Нестора Літописця», «Значення мови в житті людини». Також пройшов конкурс на кращий зошит. Переможцями стали учні 6а класу.

Під час проведення уроку української мови «Словом... можна полки за собою повести» (6-А клас) у гості завітала й Муза творчості: з поданих слів учні склали прислів'я-речення, писали міні-твір «За що я люблю рідну мову», склали сенкан із ключовим словом «мова», розгадували кросворди.

У ході підготовки до Тижня було випущено черговий номер шкільної газети «Пролісок» Вірші, сенкани, акровірші учнів – всі вони були достойні перемоги. Але найкращою визнано роботу Алабутової Ганни, учениці 6а класу, яка відзначилася оригінальністю та майстерним виконанням роботи. Наші вітання! Також розпочато роботу над заснуванням стінгазети «Слово наше рідне, слово українське», над якою тепер працюватиме шкільний прес-центр, використовуючи сучасні комп'ютерні технології.

Окрім того, було проведено конкурс читців поезій Т. Г. Шевченка. 5 класи представили своїх читців, які прагнули інтонаційно передати авторське переживання, замилювання картинами природи рідного краю чи спогади про батьківщину.

Переможцями конкурсу стали Рудавін Денис, Кулик Тимур (5а клас), Масола Іван, Філімонова Карина (5б клас).

Слід відмітити і виховні години, проведені вихователями: «Рідна мова в рідній школі», «Мово моя калинова», «Слово в душі – душа у слові», присвячені Дню писемності.

Звичайно, було сказано й про заохочування у вигляді гарних оцінок найактивнішим, найсумліннішим та переможцям, адже будь який захід у школі є частиною навчального процесу.

Спільно зі шкільною бібліотекою вчителі-словесники підготували виставку найбільш актуальної літератури про українську словесність «Любіть Україну і мову її солов'їну».

У ній, як завжди, можна було дізнатись про видатних учених-філологів (любителів слова), ознайомитися з кращими роботами учнів школи на мовну тематику, розглянути і, навіть, погортати найбільший і найновіший «Орфографічний словник української мови». Представивши українську мову як коштовний скарб, який є нашою гордістю, гідністю, совістю. В якому наша пісня, слава, наша душа. У рамках закриття відбулася й церемонія нагородження переможців різних конкурсів, змагань. Ними стали учні майже всіх класів, кожен з яких так чи інакше долучився до проведення заходів.

Мова рідна звучить, наша мова –
Шум гаїв, шелест ниви у ній,
Кобзи пісня тривожна, діброва,
І Дніпра неспокійний прибій.
В ній душі глибина і прозорість,
Наша пісня і дума жива.
І суворість, і ніжність, і совість –
Вся історія в ній проплива.
України великої слово –
Скарб, народом перейдених літ.
Багатій, розбруньковуйся, мово,
Неосяжний чаруючий світ.